

עת"א 42291-09-15 - רונן מילרד, נגד שירות בתי הסוהר-מחלקה האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת שבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 15-09-42291 מילרד(אסיר) נ' שירות בתי הסוהר-מחלקה האסיר - זימונים ואח'

בפני	כבוד השופט יוסף בן-חמו
העוטר	רונן מילרד,
נגד	1. שירות בתי הסוהר-מחלקה האסיר - זימונים
המשיבים	2. מדינת ישראל

ההחלטה

בפני עתירת אסיר נגד ההחלטה המנהלית שדחתה את בקשתו לשילובו בסביב חופשיות.

nymoki haksha :

ביום 8/9/2015 העוטר לידי את ההחלטה הדוחה את בקשתו לחופשה. הנימוק לשינויו הוא "כי עבר רק חודש" מאז שהוסר סיגוגו כסג"ב וכי הוא יכול לשוב ולהגיש בקשה חדשה בחולף חודשים.

העוטר טוען כי הטלת "תקופת צינון", אינה קיימת בדיון ומהווה חריגה מסמכות, ונוגדת את הוראות פקנ"צ בעניין חופשיות, ועל כן, ההחלטה אינה בלתי סבירה. העוטר ריצה כבר 1/3 מתקופת מאסרו זה מכבר. זהו מאסרו הראשון. נעדר הרשות קודמות. העוטר משמש כתומך לאסירים ומבצע את תפקидו כהלכה. לא הצטברו נגד העוטר עבירות ממשעת, הוא נחשב לאסיר למופת ומהווה דוגמא חיובית לאסירים. הוא נמצא בשלבים מתקדמים לביקורת אפשרות לשילובו בתכנית שיקום המיעודת לעבריini מרמה. או שילובו בחופשיות גורם להקפת כל מהלכי השיקום.

העוטר היה עצור במשך 6 חודשים בכלל בקצחסן ועד להסגרתו לארץ, בהסכמתו. לקח אחריות מלאה על מעשיו. העוטר עומד בכל הקритריונים לקבלת חופשה.

העוטר הינו אסיר פלילי המרצה עונש של 3 שנות מאסר בגין עבירות מרמה, עושק, זיוף מסמכים והפצתם, הפרת הוראה חוקית ועבירות נלוות נוספת, מסווג בקטgorיה ב', החל בריצוי מאסרו ביום 14/7/18.

תגבות המשיבה :

עם כליאתו של העוטר הוא הוגדר כסג"ב, לאור העובדה שבשנת 2010 לאחר שנפתחה נגדו חקירה פלילית במסגרתה נעדר לצרכיו חקירה, הוא הפר את תנאי השחרור שנקבעו לו, נמלט מהארץ בזאת מזויפת ורק לאחר מס' שנים נעצר בחו"ל והוסגר לישראל.

התנהגות זו של העוטר מעידה באופן ברור על מסוכנותו.

יעודו הראשוני של שב"ס הוא להחזיק אסירים במשמורת בטוחה, וכנגזרת לכך אחד מתפקידיו הוא מניעת בריחות. על כן, ניתן ללמידה משיקול הדעת שניין לרשות המנהלית בהגדירה אסיר כסג"ב על פי פkn"צ 04.09.00.

אמנם הגדרתו של האסיר כסג"ב הוסרה בחודש אוגוסט 2015, אך בהחלטת סגן מפקד המחו"ז צוין מפורשת כי הסרת הסג"ב איננה מתייחסת לעניין שלילו של העוטר בחויפות, או העסקתו מחוץ לכוטלי בית הסוהר.

בהסרת ההגדירה כ"סג"ב" ביקשו הגורמים להקל על העוטר את שהותו בין כוטלי בית הסוהר משום שעלה סג"ב חילות מגבלות מיוחדות אף בין כוטלי בית הסוהר. הגדרתו כסג"ב הוסרה והוחלט להסתפק בשתיו של העוטר בבית סוהר בעל רמת ביטחון מירבי, ובמקביל ניתנו הנחיות ס.מפקד המחו"ז להמשיך ולבצע בדיקות מודיעין בעניינו.

בחנתי את השאלה האם הרשות המנהלית אכן שקרה את השיקולים הרלוונטיים לצורך קבלת ההחלטה והאם על רקע מכלול השיקולים, החלטתה אינה סבירה.

לאחר בוחנת הטענות והשיקולים, נחה דעתך שלא נפל פגם בהחלטת הרשות המנהלית.

הסרת הגדרת הסג"ב איננה סוללת את הדרך אוטומטית לאישור חופשה.

אין ספק כי על רקע התהממותו של האסיר מלתת את הדין על מעשיו, עזיבתו את הארץ בזאת בדיה, והצורך בהסגרתו של העוטר לארץ מחייבת זהירות מיוחדת כאשר נשאלת בקשרו לחופשות, משום שחוופה עלולה להיות "פרצה הקוראת לגנב" כאשר מי "שהheid על עצמו" כמו שמתהמך מליתן את הדין על מעשיו ובעל פוטנציאל מוכח לבריחה.

זהירותה בה נקטה הרשות המנהלית ורצונה לבדוק את התנהלות העוטר במשך זמן ארוך יותר מאשר הסרת הגדרתו כסג"ב, לאישור חופשה, אינה סבירה ומובנת. פרק זמן נוסף זה המוגדר על ידי ב"כ העוטר כ"תקופת צינון" הינו במסגרת שיקול הדעת של המשיבה ואין לראות בו משום חריגה מסמכות.

לא מצאתי כל תימוכין לטענת העוטר לפיה כל זמן שהוא איננו משולב בסבב חופשות, כל מהלכי השיקום מוקפאים ולא מתאפשרים עד כדי סיכול סיכויי מימוש הליכי שיקום כלשהם.

אני מניח שלא כך הדבר. ניתן להשתלב בהליכי שיקום ללא קשר לחופשות. יתר על כן, על דרך הכלל, ראשית יש

השתלבות בהליכי שיקום ורק אחרי כן מגע שלב החופשوت, שהרי השתלבות בהליכי שיקום מקרינה על שאלת המסוכנות שהיא בעלת חשיבות במסגרת השיקולים אם להיעתר לבקשת לשילוב בסבב חופשوت.

המשיבה לא סגרה את הדלת בפני העוטר ובכל מקרה הוא זכאי לשוב ולפנות אחת לחודשים בבקשת חדשה.

לפיך, אני מורה על דחיתת העתירה.

ניתנה היום, ה' כסלו תשע"ו, 17 נובמבר 2015, בהעדך
הצדדים.